

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection](#)[Boîte\\_028 | Ultimes papiers](#)[Collection](#)[Boîte\\_028-4-chem | \[sans titre\]](#)[Item](#)[\[Zur Geschichte des Topos <em>peri gamou</em> - suite\]](#)

## [Zur Geschichte des Topos <em>peri gamou</em> - suite]

Auteur : Foucault, Michel

### Présentation de la fiche

Coteb028\_f0378

SourceBoîte\_028-4-chem | [sans titre]

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

### Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 22/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

---

auf die geschlechtliche Organisation und den Geschlechtstrieb des Menschen, die die Erhaltung der Gattung bezwecken. Diese Unsterblichkeit der Gattung ist ein von der Gottheit angeordneter Ersatz für die durch die sterbliche Natur ausgeschlossene individuelle Fortdauer. Auch hier geht die Zusammenstellung τὰς δυνάμεις καὶ τὰ σργανα wohl auf Aristoteles (de gen. an. 1, 2 p. 716a 24; 4, 1 p. 766a 5 f.; vgl. jedoch auch Epict. 1, 6, 9) zurück. Die Beziehungen zur Diatribe treten durch Vergleichung der folgenden drei Stellen ins Licht:

Ps.-Oe. 4, 2 Mus. b. Stob. 67,20 p. 4,13 ff. Ps.-Luc. amor. 19.

Kαὶ γέρων καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰ σργανα Επει τοῦ γέρων ὁ τοῦ ἀνθρώπου δημιουργὸς πρῶτον θερμός δημιουργὸς πρῶτον καὶ τὰς ὀρέξεις τὰς πρὸς τὴν μίξιν ὅποι τοῦ μὲν ἔτιμες δίκαια τὸ γένος ἡμῶν, εἰτ' ἐποίησεν αὐτῷ διτά τὰ αἰδοῖα..., εἴτα δὲ δύναμεις δεδομένας τοῖς ἀνθρώποις οὐχ ἥδονῆς ἔνεκκα δεξιότεροι φυτέονται τῆς συγράψαντος εἰς πιθούμιαν ισχυράντες ἐπιστημένην δ' οὐ τοῦ θυμοκοντοῦ τὸ τεκτέμενον ἀνταρμέτρησεν, ἵνα ταῖς περ' ἄλληλοιν διαδοχαῖς εἰστὸν ἀεὶ καρποῖς οὐκέτι τοῦ γένους. Επειδὴ γέρων καὶ γηράχων ἦν θητήρων φύνται θείου βίου κοινωνῆσαι, τὴν τοῦ γένους αἱματαστού φθιτικούς καθ' ἔκαστον ἀνεπλήρωσεν κατα. (s. o. S. 138 Anm. 1).

Ἐπει τοῦ γέρων ὁ τοῦ ἀνθρώπου δημιουργὸς πρῶτον καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς πρὸς τὴν μίξιν ὅποι τοῦ μὲν ἔτιμες δίκαια τὸ γένος ἡμῶν, εἰτ' ἐποίησεν αὐτῷ διτά τὰ αἰδοῖα..., εἴτα δὲ δύναμεις δεδομένας τοῖς ἀνθρώποις οὐχ ἥδονῆς ἔνεκκα δεξιότεροι φυτέονται τῆς συγράψαντος εἰς πιθούμιαν ισχυράντες ἐπιστημένην δ' οὐ τοῦ θυμοκοντοῦ τὸ τεκτέμενον ἀνταρμέτρησεν, ἵνα ταῖς περ' ἄλληλοιν διαδοχαῖς εἰστὸν ἀεὶ καρποῖς οὐκέτι τοῦ γένους. Επειδὴ γέρων καὶ γηράχων ἦν θητήρων φύνται θείου βίου κοινωνῆσαι, τὴν τοῦ γένους αἱματαστού φθιτικούς καθ' ἔκαστον ἀνεπλήρωσεν κατα. (s. o. S. 138 Anm. 1).

Ueber die Beliebtheit des von Ps.-Okellois in Anlehnung an Aristoteles (s. o. S. 138 Anm. 1) ausgeführten Gedankens von der Unsterblichkeit des Geschlechtes als Ausgleich für die Vergänglichkeit des Individuum s. o. S. 134 f. <sup>1)</sup>.

Es folgt in § 3 f. der Hinweis auf die Verpflichtung eines jeden,

1) Zur Teleologie der geschlechtlichen Organisation des Menschen vgl. auch Cic. de fin. 3, 19, 62, Epict. 1, 6, 9. Die letztere Stelle berührt sich mit den oben ausgeschriebenen: τὸ δ' ἀρρεν καὶ τὸ θῆλυ καὶ ἡ προσύμματα (ἡ) πρὸς τὴν συνουσίαν ἐκατέρους καὶ (ἡ) δύναμις ἡ χρηστικὴ τοῖς κατεπεναισμένοις οὐδὲ ταῦτα ἐμφανίει τὸν τεχνίτην;



